

Plameny

Wabi Daněk

1. Plameny vítr rozfoukal a oheň stejně dohořívá,
každej už zpíval, každej hrál, a písni pořád neubývá,
tak než nám zvlhnou ranní rosou, kytary zabalit a vstát,
tak půjdeme spát, půjdeme spát,
k noci patří spaní a na polštáři z dlaní
necháme si o toulání zdát.

2. Plameny popel spolykal a ráno po špičkách se blíží,
kdoví, kam vydáme se dál a kde se naše cesty zkříží,
už jenom kousek noci zbývá, a každej zpíval, každej hrál,
tak půjdeme dál, půjdeme dál,
ráno patří dálce a zalomení palce
je [: signálem, co uvolní nám trať. :]